

Handling fra Rigsdagens Side. Jeg har endnu ikke opgivet alt Haab om, at Rigsdagen vil staa sammen med Regeringen i det eneste, der nu kræves, Handling. Meget snart vil Forhandlingernes Tid være forbi. Der er en offentlig Mening i Landet, der siger Handling i Stedet for Forhandling. Der er snakket længe nok. Ord har vi haft nok af, nu maa der skrives til Handling, ellers maa Folket — i Valg — selv handle.

J. P. Nielsen: Det ærede Medlem Hr. Kragh kom med nogle Bemærkninger, som jeg ikke synes var rigtig paa sin Plads. Det ærede Medlem sagde med Henblik paa, at der kun var 11 Kasser, som havde ydet udvidet Understøttelse i Henhold til den Lov, vi vedtog i Fjor — Kasser, der omfatter 44 000 Medlemmer —, at man var ikke nær saa villig indenfor Arbejdsløshedskasserne til at yde denne Hjælp, naar man selv skulde betale, som naar man kunde vælte Udgifterne over paa andre. Jeg vil gøre opmærksom paa, at de danske Arbejdere i Finansaaret 1925—26 for at hjælpe paa Arbejdsløsheden i vort Samfund har betalt 11 562 683 Kr. 97 Ø. Det er en enkelt Klasse indenfor Samfundet, der har beskattet sig selv for at hjælpe de arbejdsløse, for at hjælpe paa Krisen, og saa kommer man og siger, at det er ganske forfærdeligt, at de andre i Samfundet ogsaa skal hjælpe til.

Det er jo nemlig ikke længere saadan, som man gerne har villet give det Udseende af, at de andre Lande, som ikke sidder stort bedre i det end vi, profiterer af, at Arbejderne selv yder store Bidrag til Forsørgelse af de arbejdsløse. I Norge har man i Øjeblikket en Arbejdsløshed, som er forholdsvis større end vor. Der udbetales foreløbig i Henhold til Arbejdsløshedslovgivningen Hjælp i 90 Dage, men derefter gaar de arbejdsløse over til at faa Understøttelse af Kommunerne som almindelig Forsørgelse. Men i Norge har man ikke den Uting eller den Skavank eller den Chikane overfor Fattigfolk, som vi har her i Danmark, at naar de ikke kan klare sig selv, fordi de ikke kan faa Arbejde, kommer de paa Fattigvæsenet og degraderes dermed til anden Classes Mennesker. Det er ogsaa sagt, at den svenske Stat ikke gør saa forfærdelig meget. Den sidste Opgørelse viser dog, at den svenske Stat fra den 1. Januar indtil den 1. Juni har udbetalt over 6 Mill. Kr. i Arbejdsløshedsunderstøttelse.

Det ærede Medlem Hr. Kragh talte om, at Taksterne burde revideres. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at Taksterne i den

første Arbejdsløshedslov, vi fik her i Danmark, var saadan, at 3 Kr. var Maksimum, og at Taksterne ikke er fulgt med i Pristigningen. Maksimum er i Øjeblikket 4 Kr., medens Prisniveauet endnu er oppe paa 184 mod 100 før Krigen. Det ærede Medlem Hr. Kragh tilføjede, da han sagde, at nu kunde man lade sig forsørgede gennem Arbejdsløshedsunderstøttelse hele Aaret igennem, at det var en knap Forsørgelse, men altsaa dog en Understøttelse hele Aaret igennem. Det passer jo slet ikke, i alt Fald for den store Masse af Arbejdsløshedskassemedlemmer passer det ikke. Gennemsnittet i Kasserne er saadant noget som 100 à 110 Dage, det vil sige, at hvis det Lovforslag, som den højtærede Socialminister har fremsat, vedtages, kan man naa op paa en Understøttelse i 250 Dage. Men den Understøttelse, en arbejdsløs Familie kan faa, er sandelig ikke værd at misunde den, thi det er gennemsnitlig 18 Kr. om Ugen, i hvert Tilfælde for dem, der er paa vedtægtsmæssig Understøttelse, for den store Arbejdsmandsgruppe er det ikke en Gang saa meget, og jeg vil nok se dem i denne Sal, der vilde være henrykte, hvis de skulde leve af 18 Kr. om Ugen med deres Familie; saa fik de vist et ganske andet Syn paa det nuværende Samfund og paa de Vilkaar, der bydes den arbejdende Klasse.

Jeg har forundret mig en lille Smule over, hvorfor man ikke har et aabent Hjerte for Arbejderklassen i vort Samfund. Jeg har læst Referaterne fra et Møde, som det ærede Medlem Hr. Kragh har været til i Aftes i Handels- og Kontoristforeningen, og dér har det ærede Medlem sagt, at det blev nødvendigt at tage de økonomiske Forhold i Sønderjylland op en Gang til. Ja, der er jo, saa vidt jeg forstaa, i Dag en Deputation herinde, det er dem, der demonstrerede i Aabenraa, det er dem, der giver det Udseende af, at de er de fattige i Sønderjylland. Det er dem, som har Pels og Biler, der demonstrerer; det ærede Medlem tror maaske, det er dem, der gaar med Træsko; men jeg kan forsikre, at er Bitterheden voksende i den besiddende Klasse i Sønderjylland, er Begejstringen for det Samfund, som den sønderjydske Arbejderklasse er kommet ind i, ikke stor; men naar den ikke er kommet frem, er det, fordi vi har vore Organisationer, hvor vi forhandler disse Spørgsmaal, medens de Herrer's Partifæller gaar ud og kræver aabent Oprør, vi holder Justits indenfor vore Rækker. Men tror man, at Arbejderne i Sønderjylland er begejstrede, hvis det stadig skal være saadan, at man kun interesserer